

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Hybernská 18, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 4. 2012, č. j. 30 A 6/2012 - 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze a usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č. j. Nad 37/2011 - 28, přikázanou k vyřízení Krajskému soudu v Hradci Králové domáhal ochrany před nečinností Městského soudu v Praze, na který se obrátil se žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 4. 2012, č. j. 30 A 6/2012 - 38, soud žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a současně žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě jednoho týdne ode dne doručení usnesení. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2011, č. j. 44 A 53/2011 - 9, byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku, načež dne 23. 8. 2011 požádal o osvobození od soudního poplatku. Krajský soud v Praze poté usnesením ze dne 6. 9. 2011, č. j. 44 A 53/2011 - 14, vyzval žalobce k vyplnění formuláře Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech spolu s příslušným vzorem, na což však žalobce nereagoval. Po přikázání věci Krajskému soudu v Hradci Králové byl

žalobce opětovně vyzván k vyplnění a předložení uvedeného tiskopisu. Na tuto výzvu, která byla doručena dne 2. 3. 2012, však žalobce nereagoval. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil podklady, na jejichž základě by mohl krajský soud posoudit, zda jsou v jeho případě splněny podmínky pro osvobození od soudního poplatku ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s."), soud nemohl toto osvobození přiznat. Krajský soud proto rozhodl o tom, že se žalobci nepřiznává osvobození od soudních poplatků a současně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku do jednoho týdne ode dne doručení usnesení.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel") včasnou kasační stížnost, v níž namítl, že žádost o osvobození od soudních poplatků podal spolu s čestným prohlášením již dne 23. 8. 2011 a toto prohlášení je ucelené. Stěžovatel dále namítl, že podal opětovně ucelené prohlášení, a to dne 5. 4. 2012, což soud v napadeném usnesení zamlčel. Soud také kromě nepřiznání osvobození od soudního poplatku ho týmž usnesením vyzval k zaplacení soudního poplatku. Soudcovská lhůta je však nepřiměřená a zákonem nepředepsaná. Dále stěžovatel namítl, že proti unesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků neměla být přípustná kasační stížnost. Stěžovatel proto navrhl zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 4. 2012, č. j. 30 A 6/2012 - 38, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 4 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

V souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, které je dostupné na www.nssoud.cz, není třeba v řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků trvat na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem.

K jednotlivým námitkám v kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí následující:

K námitce stěžovatele, podle níž žádost o osvobození od soudních poplatků podal již dne 23. 8. 2011, je nutné konstatovat, že v této žádosti uvedl toliko kusé údaje o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech (není zdráv, nemá zbytné finanční prostředky), a proto nebylo možné posoudit, zda jsou u stěžovatele splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Krajský soud v Praze poté usnesením doručeným stěžovateli dne 14. 9. 2011 stěžovatele znovu vyzval k předložení řádně vyplněného formuláře, na což stěžovatel nereagoval. Po přikázání věci zaslal Krajský soud v Hradci Králové stěžovateli opětovně výzvu k předložení vyplněného Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech s tím, aby jej stěžovatel do dvou týdnů vrátil řádně vyplněné Krajskému soudu v Hradci Králové. Ani na tuto výzvu, která byla doručena dne 2. 3. 2012, však stěžovatel nereagoval. Proto soud vydal dne 10. 4. 2012 kasační stížností

napadené usnesení, jímž stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků a současně jej vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobní řízení.

Nejvyšší správní soud shledává tento postup krajského soudu zcela zákonu odpovídajícím, neboť bylo povinností stěžovatele doložit na základě výzvy soudu své majetkové poměry. Pokud tak ani po opakované výzvě neučinil, soud postupoval správně, když stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal.

Skutečnost, že dne 11. 4. 2012 bylo Krajskému soudu v Hradci Králové doručeno podání stěžovatele obsahující jeho vlastnoručně sepsané čestné prohlášení o majetkových poměrech a kopie částí některých správních rozhodnutí, nemá pro posouzení věci žádný význam, neboť toto podání obdržel krajský soud až po vydání kasační stížnostní napadeného usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Navíc stěžovatel na výzvu soudu k předložení řádně vyplněného formuláře reagoval více než jeden měsíc po doručení výzvy, takže krajskému soudu nelze vytýkat, že stěžovateli poskytl nedostatečnou lhůtu pro doložení skutečností potřebných pro přiznání osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud dále považuje za správný i postup krajského soudu, kterým kromě nepřiznání osvobození od soudních poplatků současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Soudcovskou lhůtu k zaplacení soudního poplatku v délce jednoho týdne přitom nelze považovat za lhůtu nepřiměřeně krátkou.

K námitce stěžovatele, že byl nesprávně poučen o možnosti podání kasační stížnosti proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost proti neosvobození od soudního poplatku je přípustná. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 17, publikovaného pod č. 108/2004 Sb. NSS, totiž *„proti rozhodnutí správního soudu o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce soudem je kasační stížnost přípustná; nejde o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.]“*. Analogicky tomu je zapotřebí považovat za přípustnou i kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že za situace, kdy stěžovatel na opakovanou výzvu soudu nepředložil řádně a včas vyplněný formulář Prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, Krajský soud v Hradci Králové postupoval správně, když stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně
v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. srpna 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu